

mand er af Amtmanden, der kan affædige ham hvad Dieblit han lyster.

Tillisch. Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en ganske kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tillisch. Med Hensyn til det af den ærede sidste Taler nu Uttrede, skal jeg udtale, at Amtmanden ikke har sagt, at det var den eneste Skrivelse, som han var i Besiddelse af, men han har sagt, at han troede, at det var den eneste, som kunde komme Lagthinget til Nytte i den her omhandlede Sag, og han har udtrykkelig spurgt om, hvillke flere Dplysninger Lagthinget ønskede, og da Lagthinget netop ønskede Sysselmændene Zachariasens og Müllers Skrivelser, kunde disse Mand som Medlemmer af Landsthinget have meddelt dette de forlangte Dplysninger.

N. Winther. Men det behøvede de ikke.

Formanden: Jeg maa bemærke, at det hele Spørgsmaal om Meddelelsen af Documenter kun staaer i en underordnet Forbindelse med Sagen, og at det selv af den ærede Rigsdagsmand for Færperne er indrømmet, at det ikke hører til den foreliggende Sags Realitet. Jeg har havt Banffelighed ved at skjæln mellem det egentlige Indhold og de Puncter, der kun staae i en saadan Forbindelse med Sagen, og har derfor ikke villet affkære den ærede Rigsdagsmand fra at omtale dette Punct, men jeg troer nu, at det idetmindste er talt nok om dette Sidepunct, og saaledes, at det kan skjønnes, at at dette ikke hører til den foreliggende Sags Behandling.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattes Forslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 68 Stemmer.

Formanden: Myilige Vædringsforslag til 2den Behandling turde jeg bede indgivne inden Onsdag Middag Kl. 12 i Bureauet.

Der er Anledning til at tage det sidste paa Dagsordenen opførte Nummer førend det næstsidste til Behandling, idet den ærede Rigsdagsmand, som til den næstsidste Sag har stillet et Vædringsforslag, ved en Grund, som er fuldkommen gyldig, er forhindret fra at være tilstede.

Man gif saaledes over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: 2den Behandling af

det af Rigsdagsmændene for Kjøbenhavn's 5te Valgfreds (Knuth) og Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl) indbragte Forslag til Lov om Tillæg til Værnepligtsloven af 12te Februar 1849.

Knuth: Jeg troer saa noie at kjende de Ansuelser, der næres af den ærede Rigsdagsmand, som i Forening med mig har stillet dette Forslag, at jeg tør udtale, at jeg opfatter Sagen ganske paa samme Maade som han, naar jeg bestræber mig for, saavidt det staaer til mig, at holde denne Sag fri for alle høiere politiske Spørgsmaal, som maaskee kunne vedrøre det nærværende Tidspunkt, men som ikke vedkomme den foreliggende Sag, og tillige at holde den fri for saadanne Spørgsmaal om Armeorganisationen, som kun paa en meget fjern og indirecte Maade kunne siges at staae i Forbindelse med vort Forslag.

Vi søge ene og alene, at stille nærværende Sag som et Spørgsmaal om Omfanget af den Pligt, som efter Værnepligtsloven paahviler den enkelte Menige, som udskrives fra Kongeriget. Naar det er vel grundet, at man anstiller Undersøgelser, naar der er Tvivl om, hvorvidt en Stat efter Loven er fordret med Rette eller ikke; naar man er enig om, at den, der bringer en saadan Undersøgelse paa Bane eller søger at fremme den, ikke derved paa nogen Maade kan siges at lægge Regjeringens Virksomhed nogen Hindring iveien, hvorledes skulde det da kunne nægtes, at det i og for sig er aldeles passende og rigtigt, naar der reises Tvivl om Betydningen og Omfanget af Værnepligten, da at søge at faae disse Tvivl hævede og opklarede ved en nøiere Undersøgelse og Prøvelse? Værnepligten kan ganske sikkert i en vis Forstand siges at være en Stat, som fordres af Undersaatterne, kun at den er en uendelig strengere Stat end nogensomhelst anden, og man maa derfor være uendelig mere varfom med at vaage over, at den ikke skal opfattes paa en anden Maade, end saaledes som Loven har fremsat og begrændset den. Hvis vi ikke ere ganske uheldige i at stille Sagen paa denne Maade, da nære vi ingen Frygt for, at det skal antages, at vi have søgt at bringe Rigs-